

Сотирския манастир. Попитах го как е попаднала в него. Като били войници тука разбили вратата и влезли вътре в църквата и той земал книгата и я занесъл като са уволнял в къщи. Той е от Русе. След години създал семейство и му се ражда син - детето е с детски паралич и е неподвижно - то остана долу с една жена в колата, беше към 14-15 години. Той ми каза: това ми е греха, дойдох да го изкупя, щото голямо ми й наказанието". Аз върнах книгата на манастира.⁵⁶

АЯЗМИТЕ

Виж преданията за манастира на Улищица край кв. Козарево, за аязмите в Сливенската планина, язмото край с. Чинтулово и манастира „Св. Илия“

Когато хора от полето бягали от болест (чума) в планината ги водел старец. Зажаднели, но нямало никъде вода и имало опасност да загинат. Тогава водачът им се помолил усърдно на Бог, ударил с пръчката, с която се подпирал, скалата, тя се разцепила и от нея потекла вода, която била и целебна. Така хората били спасени. Водачът им невидимо си тръгнал. Оказало се, че това е Архангел - Михаил.

Аязмото – на това място в миналото козаревци и конарци се събирали. Печели агнета, правели си веселба с гайда. По течението на реката, 2 км. На север имало **Градйце**. Преди години личали крепостните стени

АЯЗМОТО НА УЛИЩИЦА

Имаше една скала, от която излизаше вода - аязмото. Улищица. Като младежи на Гергьовден ставаме рано мими и ергени и заминаваме на аязмото. Преди изгрев слънце ние трябва да сме там. Пийм вода от там, налейм си, мийм са и всеки беши длъжен да остави там някакъв аманет - конец ли

⁵⁶ Инф: Пенка Недялкова Дряновска, р. 1954, гр. Сливен, живее в с. Сотря, основно, пенсионер